

3. Пушай В. Переведення боргу: проблеми теорії та судової практики. Підприємництво, господарство і право. 2014. № 2. С. 14-17.
4. Смілянець І. П. Заміна боржника у зобов'язанні за цивільним законодавством України : автореф. ... дис. канд. юрид. наук : 12.00.03. Одеса, 2010. 19 с.

УДК 347.77

Труфанова Ю. В.

*к.ю.н., доцент кафедри цивільного права
і процесу Західноукраїнського
національного університету*

Гніздох Н. Б.

*студент 2 курсу
Юридичного факультету
Західноукраїнського
національного університету*

МІЖНАРОДНА ОХОРОНА АВТОРСЬКИХ ПРАВ

У кожній країні, яка прагне розвитку та процвітання, проблематика захисту прав суб'єктів на охорону своїх авторських прав є актуальною. В Україні інститут права інтелектуальної власності є досить новим, що вимагає аналізу зарубіжного досвіду. Зокрема, варто розглянути особливості захисту авторських прав у міжнародному праві. У своїх наукових працях проблеми охорони та захисту об'єктів авторського права дослідили: І. Гиренко, С. Гончарук, Е. Демський, Ф. Кіріленко, Г. Корчевний, О. Світличний, Ю. Тихомирова, М. Тищенко, Н. Хорошак, та ін. [1, с. 13]. Проте тема, пов'язана з загальною охороною міжнародних авторських прав, не була розглянута.

Охорона авторського права беззаперечно виступає однією з найбільш специфічних сфер правових відносин. Кожен з нас багаторазово зіштовхується із проявами, які безпосередньо регулюються міжнародним авторським правом. А саме рекламні ролики по телевізору, фільми в кінотеатрах, книжки, програмне забезпечення, музика, створюється для розповсюдження в великій кількості країн. Актуальність захисту авторського права безсумнівно зросла у зв'язку з технологічним розвитком, а саме: соціальних мереж, інтернет платформ, простором пошукових систем та різноманітністю сайтів. Внаслідок цього виникають нові унікальні проблеми, які потребують креативного вирішення з боку світової спільноти та національної влади окремих країн. Як не дивно саме науково-технічний прогрес став однією з основних причин виникнення міжнародного авторського права, і продовжує бути його основною силою з сьогоденною активністю розвитку технологій.

Очевидно, що, інструментами, котрі б дозволили подолати ці проблеми є багатосторонні міжнародні договори. Серед перших та найбільш значущих договорів і до сьогодні, слід визначити Бернську конвенцію про охорону літературних та художніх творів. Її членами на сьогодні перебуває більш ніж 160 держав, які утворили Бернський союз. Бернська конвенція діє виключно для її держав-учасниць у редакції, до якої вони приєдналися. Потрібно додати, що на сьогодні діє декілька редакцій Бернської конвенції. Важливим є те, що якщо держави-учасниці приєдналися до різних редакцій, то в разі виникнення між ними відносин, буде застосовуватися більш ранній текст конвенції. Для більшості країн-учасниць Бернська конвенція діє саме в Паризькій редакції. Вона застосовується до безпосередньої більшості саме «класичних» об'єктів авторського права, та не приділяє великої та спеціальної уваги новітнім об'єктам, таким, як комп'ютерні програми та сайти. Бернська конвенція в дійсності не вимагає здійснення будь-яких формальностей для надання охорони, не потрібно ні символів, ні подачі документів, достатньо просто випустити твір у світ. Безпосередньо в суб'єктному плані Бернська конвенція застосовується до громадян, держав-учасниць, а також до осіб, які вперше випустили твір у світ в державі-учасниці або одночасно в державі-учасниці та державі, котра не приєдналася до неї. Дана конвенція встановлює національний режим охорони, гарантуючи охорону прав авторів на рівні, який є не менший ніж рівень, котрий передбачений у внутрішньому законодавстві держав-учасниць. Водночас, слід додати, що Бернська конвенція визначає мінімальний рівень прав автора, а саме, йому надається виключне право дозволяти відтворення, розповсюдження в ефірі, переклад, публічно відтворювати, передавати будь-яким способом тощо. Вона також приділяє велику увагу боротьбі з контрафактною продукцією і забезпеченню виплати гонорарів. Отже, потрібно зазначити, що Бернська конвенція в дійсності встановлює досить детальне регулювання багатьох питань та застосовує принципи, котрі не були відразу сприйняті деякими державами [2].

Не менш важливим документом у сфері охорони авторських прав, є Паризька конвенція з охорони промислової власності, котра була прийнята в 1883 році. Її метою беззаперечно є забезпечення правової охорони авторських прав, котре спрямоване на зростання саме якості товарів. Цю конвенцію застосовують до таких об'єктів промислової власності таких як: винаходи, торгівельні марки, фірмові найменування, промислові зразки та інше. У Паризькій конвенції з охорони промислової власності містяться також інші положення щодо регулювання правовідносин, котрі певним чином спрямовані на захист прав інших об'єктів промислової власності [3].

Також великої уваги заслуговує Всесвітня конвенція, котра на відміну від Бернської, надає більшу увагу саме національному режиму і не містить конкретних матеріальних норм, які закріплюють мінімальний рівень охорони безпосередньо в конвенції. У цій конвенції зазначена лише загальна вимога до держав-учасниць щодо забезпечення достатньої та дійсно ефективної охорони авторського права в національному законодавстві. Безумовно відрізняється мінімальний строк охорони авторських прав, у Всесвітній конвенції строком є життя автора та 25 років після

його смерті, в порівняння за Бернською конвенцією цей строк був 50 років. Всесвітня конвенція в дійсності вимагає виконання певних формальностей, таких як нанесення символу (©), зазначення суб'єкта авторського права та року першого випуску у світ. Попри це, важливою відмінністю, є те, що вона знову ж таки на відміну від Бернської, не має зворотної дії. В підсумку, Всесвітня конвенція, котра не містила детального регулювання окремих питань в порівнянні з Бернською конвенцією, проте беззаперечно стала більш універсальним документом, котрий поширив міжнародну охорону авторського права на більшу кількість держав [4].

До вагомого джерела захисту авторських прав належить Угода про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (ТРИПС) в 1994, що стало кульмінаційним моментом Уругвайського раунду переговорів. Виключно новими є положення ТРИПС щодо: цивільно-правових, адміністративних та кримінальних процедур та засобів захисту прав інтелектуальної власності, попередніх заходів із захисту прав а також спеціальних вимог щодо заходів на кордоні. Прийняття ТРИПС мала за мету винайти ще простішу процедуру запровадження міжнародних стандартів захисту авторських прав.

5 жовтня 2011 р. США, Канадою, Японією, Марокко, Новою Зеландією, Сінгапуром, Кореєю та в січні 2012 р. представниками 22 держав – членів ЄС була підписана Протиконтрафактна торгівельна угода. Її метою насамперед було посилення міжнародно-правових засад контролю виключно над порушеннями авторського права а також суміжних прав в інтернеті. Підписання документа викликало критику представників середовища в інтернеті, правозахисних організацій та фахівців. Відбулося проведення демонстрацій у країнах ЄС у зв'язку з незбалансованістю в угоді інтересів суб'єктів майнових прав та користувачів, обмеженням прав на інформацію, освіту, свободу думок, наслідком чого виявилось несхвалення 4 липня 2012 року Протиконтрафактної угоди Парламентом Європейського Союзу [5, с. 67].

Вартими уваги є безумовно складні питання щодо ефективності міжнародної охорони авторського права у сфері новітніх комп'ютерних технологій. Під тиском інформаційного суспільства, вся виробнича структура рухається в напрямку до найбезпечнішого розповсюдження творів найсучаснішими і такими, що цілком відповідають новітнім потребам способами тобто мережевими комунікаціями. Проте саме для них характерним є надзвичайно високий рівень незахищеності змісту, який передається цими каналами. Багаторазові спроби владнати цю ситуацію, довели до висновку що цифрові мережі надзвичайно важко контролювати, а тим більше слідкувати за підтриманням в них правового поля, беручи до уваги такі ознаки як: надзвичайна швидкість копіювання і розповсюдження, складнощі визначення суб'єкта передачі чи отримання. Відтак час і практика довели такі реалії, що сьогодні найбільш ефективними інструментами захисту авторських та і суміжних прав є договори та технічні засоби, котрі в свою чергу підсилені саме адміністративними методами впливу[4].

Отже, під охороною авторських прав, в міжнародних угодах, та в законодавствах інших держав, слід розуміти сукупність майнових та немайнових прав на результати творчої діяльності. Серед найвідоміших міжнародних джерел з

охорони авторських прав виділяють Бернську та Паризьку конвенцію. Не менш важливою виступає Всесвітня конвенція, котра набрала великого визнання по всьому світу, та стала універсальним документом. В сучасних умовах важливість має Протиконтрафактна торгівельна угода, основною метою якої було посилення міжнародно-правового контролю над порушенням авторського права та суміжних прав саме у інтернет середовищі. Потрібно визначити, що уся міжнародна система охорони авторських прав прагне до формування та функціонування єдиних підходів до забезпечення її права. На сьогоднішній день, зважаючи на швидкий розвиток новітніх технологій в сучасному суспільстві, виникають нові методи порушення міжнародного права в сфері охорони авторських прав. Взявши це до уваги в сфері захисту авторських прав необхідний подальший розвиток та вдосконалення міжнародно-правових актів у сфері охорони авторських прав. Адже реалії сьогодення такі, що від порушення авторських прав суб'єкти взагалі не застраховані особливо в онлайн просторі.

ЛІТЕРАТУРА:

1. *Правове регулювання відносин у сфері інтелектуальної власності: галузеві аспекти* : [монографія]. О. П. Орлюк, О. Д. Святоцький, Т. С. Демченко [та ін.]. – К. : НДІВ АПрН України, 2012. – 416 с.
2. *Бернська конвенція з охорони літературних та художніх творів від 24 лип. 1971 р.* Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_051.
3. *Паризька конвенція з охорони промислової власності від 20 берез. 1883 р.* Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_123.
4. *Міжнародна охорона авторського права.* Режим доступу : https://pidru4niki.com/1263111356789/pravo/mizhnarodne_avtorske_pravo.
5. *Міжнародні договори України з питань інтелектуальної власності* [упоряд.: А. М. Горнісевич, С. М. Болелій]. К.: Ін-т інтел. власн. і права, 2013. – 442 с.

УДК 347

Цвігун І. М.

*к.ю.н., начальник юридичного управління
Головного управління Держгеокадастру
у Тернопільській області,*

ДО ПИТАННЯ ОФОРМЛЕННЯ ПРАВ НА ЗЕМЕЛЬНУ ДІЛЯНКУ ПРИ ЗМІНІ ВОЛОДІЛЬЦЯ МАЙНА

В сучасних умовах під час розробки правового механізму з вирішення глобального питання завершення земельної реформи в Україні однією з ключових проблем залишається оформлення права на земельну ділянку при